

MARIALE ECHO

PB-PP
BELGIE(N) - BELGIQUE

Een groet van de bedevaart Mechelen-Brussel

Driemaandelijks tijdschrift - nr. 76 - vierde trimester 2017

P005325 - afgiftekantoor 2099 Antwerpen X

In dit nummer

Woord van de directeur	2
Bedevaarten MB Lourdes 2018	3
Kalender 2018	4
“Doe alles wat Hij u zeggen zal.”	4
De Heer heeft grote dingen aan mij gedaan ! Lourdes 2017	5
Allemaal samen	7
Echo's van onze families	8
TOMBOLA VAN DE BEDEVAART	8

Colofon

Verantwoordelijke uitgever:
B. Goubau,
Zaventemsesteenweg 6,
1950 Kraainem

Aartsbisdom Mechelen-
Brussel: Dienst Diocesane
Bedevaarten
Wollemarkt 15
2800 MECHELEN
tel.: 015 292 611
gsm: 0476 85 19 97
e-mail: mb.sec.vic@gmail.com

Site-Internet:
www.lourdesmb.be
Bank: BE69 4397 1322 0178
KREDBEBB

Secretariaat alleen open
na afspraak. Telefonisch te
bereiken op woensdag van
9u00 tot 12u30.

WOORD VAN DE DIRECTEUR

Naar aanleiding van de bijeenkomst van de 'Federatie van de bedevaarten' heeft Mark Kemseke ons toegesproken. Ik vat hieronder samen wat hij tijdens zijn conferentie over Bernadette ons voorhield..

De roeping van Bernadette

Gezien haar herkomst en haar materiële situatie, liet niets vermoeden dat Bernadette ooit religieuze zou worden. Plots komt daar verandering in. De verschijningen liggen aan de basis van een diepe vriendschap die aan haar leven een heel andere wending zullen geven. Voortaan zal zij zich inzetten voor anderen. Ten gevolge van de verschijningen belandt zij in het Hospice waar zij zich tot een normaal meisje zal ontwikkelen, wat voordien niet mogelijk bleek. Zij was er gelukkig, ook al was pijn, ziekte en zelfs dood nooit ver weg. Zij zag zich al voor de rest van haar leven 'doen wat de zusters doen': goed zijn voor allen die het in het leven moeilijk hebben. Zij denkt aan haar toekomst, laat alle wegen open, behalve deze van het huwelijk. Zij wou zich, hoe dan ook, onttrekken aan de menigte en aan de zenuwachtige wereld. Zij denkt aan het religieuze leven en wil actief zijn.

De keuze van Bernadette

Verschillende congregaties zouden Bernadette graag als religieuze hebben, maar zij wijst alle verzoeken af zolang zij voelt dat het niet is wat voor haar is weggelegd. Als ze negentien jaar is, staat de bisschop van Nevers in de keuken terwijl zij wortelen aan het schoonmaken is. De zusters van het Hospice van Lourdes behoren tot de diocesane congregatie van de 'zusters van Nevers' die onder de verantwoordelijkheid van de bisschop vallen. In een persoonlijk gesprek dat hij een weinig later die dag met Bernadette heeft, stelt hij haar voor zuster van Nevers te worden. Bernadette, die er wellicht voordien al moet aan gedacht hebben, heeft voldoende argumenten om het voorstel af te wijzen. Gezien haar sociale afkomst, haar gebrek aan vorming en haar zwakke gezondheid

is zij die congregatie niet waardig. Toch dringt de bisschop aan. De algemene overste van de congregatie, tot wie de bisschop over Bernadette spreekt, lijkt niet heel enthousiast. Enkele maanden later weet Bernadette zeker dat ze in die congregatie religieuze wil worden, maar het feit dat ze ondertussen enkele keren zwaar ziek is geweest, vergroot het enthousiasme van de overste voor haar roeping niet. Uiteindelijk wordt ze als postulante aanvaard, maar ze zal moeten wachten tot ze 22 is vooraleer zij in het noviciaat wordt toegelaten.

De beleving van haar roeping in Nevers

Bernadette zal de eerste zeven jaar dat ze in Nevers is actief bezig zijn, nu en dan ziek. Daarna de volgende zes jaar: ziek en nu en dan actief. Ze zegt zelf dat zij in de congregatie is ingetreden om zich uit de belangstelling te houden. Haar noviciaat werd getekend door ziekte. Als zij uiteindelijk samen met 44 andere jonge zusters haar geloften mag uitspreken, komt zij als laatste aan de beurt en krijgt ze geen benoeming. Zij moet in het hoofdklooster blijven, wat voor haar een zware ontgoocheling is. Zij zal geen catechese mogen geven en zich niet mogen inzetten voor de verzorging van zieken of gekwetsen. De ziekelijke Bernadette zal de zuster in de ziekenboeg mogen bijstaan. Als deze ziekenzuster drie jaar later zelf ziek wordt, neemt zij haar taak over en iedereen spreekt vol lof over de manier waarop zij haar taak verricht. Haar toewijding, haar strenge observantie en de vele bezoeken die ze kreeg, putten haar uit en zij wordt meer en meer ziek. Uiteindelijk zal zij als een graankorrel, gemalen maar gelukkig, met het kruisbeeld in de hand sterven.– het kruis van de Heer dat haar doorheen het lijden heeft gedragen.

Hoe heeft Bernadette die dertien jaar in Nevers beleefd? Men mag spreken van een periode van totale ontzetting gedurende dewelke zij tot het niets herleid werd. Zij eigende zich de boodschap van Lourdes toe

Bedevaarten MB Lourdes 2018

door zich helemaal te geven aan gebed en boete voor de bekering van de zondaars. De verinnerlijking ging gepaard met aandacht voor de mensen rondom haar, en vooral voor diegenen die op een of andere manier in nood verkeerden. Zowel haar relatie tot God als deze tot de medemens was intiem. Zij was zich bewust van haar eigen beperkingen – waarop men haar soms heel duidelijk wees – maar zij heeft dat leven beleefd als een zoektocht naar de volmaakte liefde. Zij vond kracht in haar geloof, een geloof dat sterk getekend was door de gekruisigde en verreezen Jezus. Zij beleefde dit in de dagelijkse kruisweg, in het rozenkransgebed; in de eucharistie en in haar relatie met Maria.

Een heilige van het doodgewone leven

André Ravier heeft, in twee conferenties naar aanleiding van het eeuwfeest van de intrede van Bernadette, over de heiligheid van Bernadette gesproken. Hij legt de band met *Perfectae caritatis*, het document van het Tweede Vaticaans Concilie over het religieuze leven, en de heiligheid van Bernadette. Het document heeft het over het feit dat iedere christen geroepen is tot heiligheid en benadrukt het belang van *meer* vrijheid en *meer* trouw. Het komt erop aan om, gestuwd door de Geest, de Heer op een sterkere, een diepere manier te volgen. Vooruitlopend op dit Concilie zou men kunnen zeggen dat Bernadette dit 'meer aan trouw en vrijheid' heeft beleefd. Het bracht evenwicht en sereniteit in haar roeping, haar spirituele beleving en haar verlangen om haar plaats in de gemeenschap op te nemen en trouw te blijven aan dit opzet. De moeilijkheden die ze kende, waren voor haar een kans om zich nog sterker aan de Heer te binden. Op die manier is ze gegroeid tot christelijke volmaaktheid.

E.H. Benoit Goubau

- **van 28 mei tot 01 juni met vliegtuig (Franstalig begeleid door Père Paul Vanderbeke)**
- **van 17 tot 23 augustus met hst (tweetalig begeleid door Kanunniek Etienne Van Billoen)**
- **van 17 tot 24 augustus met vliegtuig (beperkt aantal plaatsen)**
- **van 17 tot 20 augustus met vliegtuig (beperkt aantal plaatsen)**

Beste verzorgsters Beste verzorgers

Dit jaar was een overgangsjaar: een nieuw secretariaat, een nieuwe presidente.

Samen dragen we de zorg voor deze missie om u naar de Grot van Massabielle te leiden.

U heeft echter dit jaar kunnen vaststellen dat het aantal bedevaarders bij het 'Onthaal Onze-Lieve-Vrouw' minder groot was, zo ook het aantal leden van de hospitaliteit.

Ons doel is steeds hetzelfde: een volledige halve verdieping te kunnen betrekken van de *Accueil Notre-Dame* – met 109 bedevaarders – en op een ploeg te kunnen rekenen die de zorg voor deze personen kan opnemen. Maar daarvoor hebben we een sterke en solide groep mensen nodig.

Sinds september komt een nieuwe dynamiek op gang. De organisatie van een bedevaart mag inderdaad niet steunen op enkele schouders. De nodige bekwaamheden om deze missie goed te vervullen, zijn veelvuldig: organisatie, beheer, financiën, verzorging, animatie, planning ... In dit perspectief hebben wij een '*Bureau van de bedevaart*' op poten gezet, dat elke twee maanden zal bijeenkomen om de te nemen beslissingen te bespreken voor de organisatie van deze ietwat bijzondere week in het jaar, maar eveneens opdat de toekomst van onze groep serene zou blijven.

Op deze bijeenkomsten zullen aanwezig zijn: de directeur, het secretariaat, de presidente van de Hospitaliteit, leden van de geestelijkheid en vertegenwoordigers van de jongeren.

Ons eerste werk is geweest de planning voor te bereiden van onze eerstkomende bedevaart. Maar ook nog andere dossiers wachten: de SNCF en de bedevaarttreinen in de toekomst, het informaticaprogramma, de aanwerving van jongeren, het geringer aantal jongeren, bedevaarders of verzorgenden, aanwezige bedevaarders op de *Accueil Notre-Dame*.

Kunnen wij, wat deze laatste betreft, op u rekenen om de vreugde van Lourdes uit te stralen buiten het heiligdom: bij uw vrienden, kennissen, parochiegemeenschap? Mogen wij u vragen uw ziekenbezoekers binnen de parochie aan te sporen verder te vertellen wat u in Lourdes beleefd? De mond-tot-mond-reclame is vaak de beste. Men kan Lourdes niet uitleggen; Lourdes wordt beleefd! Het secretariaat beschikt over folders met betrekking tot de *Accueil Notre-Dame*; van deze folders kan u gerust gebruik maken.

In Lourdes wijden de verzorgenden zich totaal, belangeloos en liefdevol toe aan de zorg voor de bedevaarders van de AND. De belangeloosheid van sommigen gaat zover, dat ze hun reis zelf bekostigen om gedurende een

week ten dienste te staan van hun evennaaste.

Ik nodig u dus uit uw inzet voor de bedevaart verder te zetten. Dank om ons te helpen deze week te realiseren. Zonder u zouden er geen bedevaarders zijn in het AND.

In 2018 gaan we op bedevaart van 17 tot 23 augustus! We dromen ervan met honderd bedevaarders te kunnen vertrekken en met evenveel verzorgenden! Dit is mijn vurig verlangen. In afwachting wens ik u mooie eindejaarsfeesten toe.

Moge deze kersttijd een voorbode zijn van vrede in onszelf, in onze families en in de wereld, en dit gedurende het hele nieuwe jaar. Beste wensen ...

Brigitte DELVAUX
Presidente van de Hospitaliteit van Mechelen-Brussel

P.S. Vergeet niet een 'kalender 2018' te kopen, de opbrengst zal verdeeld worden onder de bedevaarders van het AND en de verzorgenden.

Beste vrienden,

We willen jullie dit jaar een nieuw initiatief voorstellen. Jaar na jaar trachten we met de opbrengst van het Vriendenfeest de minder begoede bedevaarders – die het ons vragen – wat te helpen.

We komen nu en dan tussen voor leden van de hospitaliteit.

Dit jaar brachten we een nieuwe formule. We stelden geen maaltijd voor, omdat deze een heel weekend in beslag neemt. Wel organiseerden we een vieruurtje op 19 november en dit kende veel bijval.

We konden smullen van zelfgemaakte taarten en lekkere pannenkoeken. En ondertussen keken we naar foto's van de bedevaarten van 2017.

Wij brengen ook een 'Kalender voor 2018' met de foto's van de bedevaarten van dit jaar.

Hopelijk reageren jullie enthousiast op dit initiatief, want daardoor stellen wij minder begoeden in de mogelijkheid deel te nemen aan de bedevaarten.

Om de kalender te bestellen, 10 euro storten op de rekening van de bedevaart:

nr. BE69 4397 1322 0178

**Wollemarkt 15 – 2800 Mechelen
met vermelding van je postadres bij de mededeling. We bezorgen je de kalender zo vlug mogelijk.**

Info: mb.sec@scarlet.be

Pastoraal thema **LOURDES 2018**

**“Doe alles wat Hij u
zeggen zal.”**

**HET GEBEUREN IN LOURDES
IS 160 JAAR JONG**

De Heer heeft grote dingen aan mij gedaan !

Lourdes 2017

Voor de derde keer op rij reisden we naar Lourdes en een bezoek aan Maria maakt stilaan deel uit van onze tijdsbesteding tijdens de vakantieweken. De ochtend van het vertrek is vol van verwachting en naarmate de reis vordert, neemt deze alleen maar toe. Een dagreis lang krijgen we de tijd om ons voor te bereiden op de ontmoeting met Maria.

Het is altijd een bijzondere tijd. Alle dingen waarmee je dagelijks bezig bent, worden opzijgeschoven en je komt in een heel ander ritme terecht. Al de dagelijkse taken zoals koken, afwassen, werken hoeft nu niet, zelfs het bed wordt voor je opgemaakt. Het maakt je vrij en open, je laat je onderdompelen in het hele gebeuren, beschikbaar en ontvankelijk voor datgene wat de dag brengt. En

dan klinkt het magnificat zo fris, zo vol van vreugde.

Mijn ziel prijst hoog de Heer want Hij heeft oog gehad voor zijn minste dienares.

Lourdes, de plaats waar Bernadette Maria ontmoet en haar vraagt om een kerk te bouwen en er in processie naartoe te gaan. Tot op de dag van vandaag gaan mensen in groten getale naar deze plek om wat troost te vinden: bij het afscheid van een dierbare of om dank te zeggen.

We waren onderweg naar de ondergrondse basiliek Pius X en ik word aangesproken door een dame. Ze vertelde me dat ze vroeger nogal weifelend stond tegenover dat gebeuren in Lourdes. Vorig jaar was ze er voor het eerst. "Ik ben met

een volle rugzak hier toegekomen en die heb ik hier kunnen achterlaten", vertelde ze me. Dit jaar was ze er opnieuw, ditmaal om 'dank u' te zeggen.

Bernadette, een eenvoudig meisje, nagestaard door het dorp. Haar vader werd beticht van diefstal. Een familie die in grote armoede leefde aan de rand van de samenleving. Ze hadden niets, werden uitgestoten en nagekeken. Juist dít meisje kiest God uit. Je zou verwachten dat zij die gestudeerd hebben, pastoors, theologen, of na vele jaren studie en seminarie ... dat dezen zouden uitverkoren worden om met God in contact te komen. Nee, iemand waar niemand naar omkijkt en die van geen tel is, ongeschoold, armoedig gekleed ... kiest Hij uit. Zo zit onze God in elkaar.

Wat in de wereld zwak is, is juist de kracht van God.

Vanaf het ontstaan van de Bijbel is dat de boodschap: zijn grote voorkeur voor alles wat zwak en ziek is. 'Ik heb hun jammerklachten gehoord, ik heb de ellende van mijn volk gezien, ik ben er om hen te bevrijden.' Het is het verhaal van het volk van Israël, zijn volk. Als slaven hebben ze geleefd in Egypte, ze werden er behandeld als materiaal dat, wanneer het niet meer dienstbaar is, in de hoek gezet wordt. Onze God is een God die omziet naar zijn volk, die gegrepen en geraakt wordt door de miserie van zijn volk. Het magnificent is het lied van de hoop, het lied van het volk van God doorheen de geschiedenis.

De Kerk zingt het tot op vandaag en dit over de hele wereld. En het gebed is des te intenser en oprecht bij momenten van lijden. Daar waar we ons kruis te dragen hebben. Voor ons, christenen, is er altijd hoop. Als we dit tere plantje van de hoop verliezen, dan zijn we geen christenen meer. Ontneem ons die hoop niet, want het is een grote genade, een

kracht, een geschenk Gods dat ons steeds verder duwt terwijl we naar de hemel kijken. Want daar is Maria, dicht bij ieder die we liefhebben, bij al degenen die ons al zijn voorgegaan.

Wanneer je even achterom kijkt en je leven overschouwt, dan zijn er ongetwijfeld momenten geweest die je je liever niet wil herinneren, die niet goed gelopen zijn, maar ik mag hopen dat er ook heel wat blije, vreugdevolle tijden waren.

God neemt ze allebei, de slechte en de goede. Blijf niet hangen in het negatieve, het zeuren en het zagen omdat dit niet meer kan, het hier pijn doet en dan weer daar ..., maar richt je blik op het goede, het vreugdevolle. Dan kan je net als Maria zeggen: 'Mijn hart juicht om God, mijn redder. Hij heeft grote dingen aan mij gedaan!'

Paul Van Assche, diaken

Allemaal samen

We hebben het tijdens de treinrit naar Lourdes allemaal gemerkt: we reden veel sneller, we waren twee uur vroeger in onze geliefde stad aan de voet van de Pyreneeën. Door een vernieuwd traject Tours-Bordeaux kan de tgv (of: hst) bijna echt 'vliegen'. Het gaf ons de kans om diezelfde avond al vroeg naar het heiligdom te trekken richting de 'Grot'. Dat is altijd een heel bijzonder moment: voor de Grot gaan zitten of staan, naar het Mariabeeld kijken en bidden. Ik kan me nog precies herinneren hoe het was toen ik voor de allereerste keer ooit aan de Grot kwam. Vermoedelijk heeft iedereen daarbij zo zijn persoonlijke herinneringen.

Wat is er zo bijzonder aan die grot van Massabielle? Het is een plaats waar hemel en aarde elkaar geraakt

hebben, voor het eerst op die 11de februari 1858 toen Bernadette de eerste maal 'de mooie dame' zag. Die plaats, aan de boord van de Gave, waar geen mens kwam tenzij om hout te sprokkelen, daar opende zich toen een poort naar de hemel. De mensen die Bernadette geloofden, hebben het zelf beleefd. Alle mensen die later de Heilige Bernadette wilden navolgen, beleven het daar eveneens. Zoals mgr. Kockerols het vorig jaar zo mooi uitdrukte: 'Lourdes is een plaats van automatische genade'. Je hoeft er zelfs niet aan te denken dat op die plaats voor de Grot, waar een Mariabeeld staat om de plaats van de verschijningen aan te duiden, miljoenen mensen hebben gebeden. Een mens wordt er gewoon stil van en het gebed volgt.

Eigenlijk gebeurt daar in Lourdes dagelijks een wonder: een als vanzelf startend massagebed in stilte. Het zou vreemd lijken als je in je thuisstad met een rozenkrans in de hand door de straten zou lopen, in Lourdes is dat heel normaal. Ook kinderen voelen dit aan waardoor ze zich op hun gemak voelen in de dagelijkse eucharistie en de deelname aan dienstbetoon: rolstoelen duwen, mensen bijstaan ... Zo werkt de genade in Lourdes: ze daalt spontaan neer. Zoals psalm 133 het uitdrukt: 'Zoals de Hermondauw die neerdaalt op de berg Sion, zo schenkt de Heer zijn zegen.'

Koen Jacobs, diaken

